

chybné, že řád dominikánů značně podpořil vývoj teologické vědy ve středověku, významná byla také jejich misionářská činnost. Sám sv. Dominik založil také druhý řád (dominikánky, řeholnice žijící v klauzuru),

který měl podporovat dominikánské misie modlitbami a pokáním; posléze se dominikánská rodina obohatila o terciáře. Dnes se řád skládá z 42 provincií na celém světě s asi 7 500 členy.

AKTUALITY

MODLITBY ZA ZEMŘELÉ 2. LISTOPADU

Ve čtvrtek 2. listopadu si při večerní mši svaté jako každý rok připomeneme jména našich drahých zesnulých příbuzných, přátel, známých a dobrodinců.

Zkontrolujte si prosím seznam jmen vyvěšený na nástěnce vzadu v kostele, a pokud tam chcete nějaké jméno doplnit, vepište přímo do seznamu.

Uzávěrka seznamu bude v neděli 29. 10. 2023 po mši svaté.

TÝDEN MODLITEB ZA ZEMŘELÉ

Získání plnomocných odpustků

Odpustky je schopen získat každý křesťan, který není vyloučen z církve, a je ve stavu milosti posvěcující, tedy bez těžkého hříchu. Zároveň se vyžaduje všeobecný úmysl získat odpustky a vykonání úkonů v určené době a předepsaným způsobem. Plnomocné odpustky pro duše v očistci může získat každý pouze jednou denně, a to během týdne modliteb za zemřelé, v tzv. dušičkového oktávu; mimo tento týden pak lze získat odpustky částečné.

Podmínky pro získání plnomocných odpustků:

1. možnost (1.11. a 2.11.)

Svátost smíření + svaté přijímání + modlitba na úmysl Svatého otce (*např. Zdrávas Maria nebo jiná modlitba dle vlastního výběru*) + návštěva **kostela** a přitom se pomodlit modlitbu Páně (Otče náš) a Vyznání víry.

2. možnost (1.11. – 8.11.)

Svátost smíření + svaté přijímání + modlitba na úmysl Svatého otce (*např. Zdrávas Maria nebo jiná modlitba dle vlastního výběru*) + při návštěvě **hřbitova** modlitba za zemřelé, stačí i v duchu.

Svátost smíření není nutné přijímat každý den. Stačí ji přijmout před začátkem týdne modliteb za zemřelé, v jeho průběhu, nebo i v nejbližších dnech po jeho skončení. Naopak Svaté přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce a další podmínky je nutné splnit každý den, kdy chceme plnomocný odpustek získat.

Možnost přijetí svátost smíření v semilské farnosti v období modliteb za zemřelé:

Pátek 27. 10.	14.00 – 17.00	na faře
Sobota 28. 10.	16.00 – 17.30	na faře
Pondělí 30. 10.	15.00 – 17.00	na faře

Hřivna – informační čtrnáctideník vydává ŘK farnost Semily pro vnitřní potřebu. Uzávěrka tohoto čísla: 19. října 2023. Uzávěrka následujícího čísla: 2. listopadu 2023. Redakce a grafická úprava: M. Kraus. Imprimatur: R. D. J. Gajdošik. Jednotlivé příspěvky zasílejte na adresu kraus.matej@seznam.cz, a to nejpozději do dne uzávěrky dalšího čísla.

HŘIVNA

Informační čtrnáctideník

ŘK farnosti Semily

Číslo 22 22. října 2023

Římskokatolická farnost – děkanství Semily, Komenského nám. 125, 513 01

Děkan: R. D. Jaroslav Gajdošik, tel. 739 909 500

www.farnost.semily.net

Bohoslužby v Semilech se konají v děkanském kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli sv. Zdislavy na faře (KA), ve filiálním kostele Umučení sv. Jana Křtitele na Koštofranku (KK), v domově důchodců (DD), v kapli sv. Antonína v Chuchelně (CH).

Pořad bohoslužeb ve farnosti ve dnech 23. 10. – 5. 11. 2023

23. 10. Po	KA	18.00	za ++ Františka a Matyldu
24. 10. Út	KA	18.00	na poděkování za 70 let života
25. 10. St	KA	08.00	za ++ Annu a Františka
26. 10. Čt	KA	08.00	za ++ Pavla a Karolínu
	KO	17.00	za pozůstalé a ++ klienty Domáciho hospice 14 pomocníků
27. 10. Pá	KA	18.00	za † Annu a rodiče
28. 10. So			Svátek sv. Šimona a Judy, apoštolů
	DD	13.30	za farníky
	KA	18.00	za zdraví a Boží pomoc pro Annu a její rodinu
29. 10. Ne			30. neděle v mezidobí
	KO	08.30	za ++ z rodů Kurfiřtových a Havrdových a za † Františka
30. 10. Po	–	–	–
31. 10. Út	KA	18.00	za † Jana Babiara
1. 11. St			Slavnost VŠECH SVATÝCH
	KA	08.00	za ++ Jaroslava a Emilii
	KK	18.00	za † Jiřího Jandu
2. 11. Čt			VZPOMÍNKA NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ
	KA	08.00	za ++ Olgu a Karla
	KK	18.00	za duše v očistci
3. 11. Pá	KO	18.00	za zdraví a Boží pomoc a ochranu pro MUDr. Marii Podobovou
4. 11. So			Památka sv. Karla Boromejského, biskupa
	DD	13.30	za farníky
	KA	18.00	za † Karolínu
5. 11. Ne			31. neděle v mezidobí
	KO	08.30	za ++ Annu a Karla Petrovy
	KK	18.00	za duše v očistci

Farnost sv. Petra a Pavla

Obří vydlabané dýně se svíčkou uvnitř, kost-ry a temné postavy zahalené kápí: to je Halloween, nová móda či nový obyčej, který se poslední dobou prosazuje i u nás – hlavně díky sugestivní filmové produkci vznikající za oceánem.

Oslava Halloweenu už pronikla i do škol a předškolních zařízení. Nezřídka ho učitelé slaví spolu s žáky, chodí v převlecích a dělají výzdobu z vydlabaných dýní. Tváří v tvář tomuto fenoménu se z různých stran ozývají otázky po smyslu tohoto slavení. Kdo si v tom kontextu ještě vzpomene na postupně vytlačovaný křesťanský svátek Všech svatých? Přitom původní význam slova Halloween můžeme najít právě v anglickém výrazu irské provenience All Hallows' Eve – předvečer „všech svatých“. Halloween má tedy svůj základ v pravidelném katolickém svátku, kdy se nejprve připomínají zástupy vykoupených před Boží tváří a poté se v modlitbě vzpomíná na všechny zesnulé v Pánu.

Milióny irských emigrantů v USA nechtěly zapomenout na své předky a přivezly si i svou hlubokou úctu ke svatým i zvyk modliteb za zemřelé. Úcta ke svatým i k zemřelým však byla nepřijatelná pro převažující protestantskou a puritánskou kulturu severoamerického kontinentu.

Nakonec se ale slavení tohoto svátku prosadilo i ve vyšších vrstvách společnosti, jelikož bylo v módě organizovat večírky spojené s dobročinnými sbírkami. Společenský tlak si ale žádal, aby byl svátek oproštěn od jeho náboženského charakteru a ujal se postupně spíše jako prostor pro černý záhrobní humor. Důraz se pak postupně přenesl na morbidní prezentaci představ o onom světě pomocí duchů a strašidel, zombie a zatracených duší, jež se údajně vracejí, aby trýznily ty, kdo jim v životě ublížili. Hrozné pojetí posmrtného života či spíše záhrobní je tak parodováno po-

mocí strašidelných masek.

Halloween už mnohdy bohužel nelze považovat jen za pouhý byznys nebo za obdobu masopustního veselí. Různé duchovní proudy, jako např. New Age, v té souvislosti zdůrazňují a ožívují přírodní a okultní principy a snahu navrátit lidstvo do „původního stavu“ pohanství. Pro tyto „alternativní duchovní proudy“ je Halloween pobídkou k uvolnění takzvaných odvěkých energií. Je tedy důležité vnímat, co všechno se na Halloween postupně a nenápadně nabaluje.

Osobní život jednotlivce i život společnosti je spleť symbolů a oslav, které je dobré znát. Některé z nich se v průběhu času odklánějí od jejich původního významu, či původnímu významu přímo odporují. Co s tím? Bojovat proti Halloweenu? Jako při putování lesem nelze vykácet všechny stromy, abychom z něj našli cestu ven, tak nelze vymazat ani všechny společenské zvyklosti a tradice. Je spíše dobré se naučit správně je chápat či interpretovat a moudře si volit svou vlastní cestu.

Nenechme si tedy vzít slavnost Všech svatých a připomínku modliteb za naše zemřelé. Obliba Halloweenu se nám naopak může stát pobídkou ke znovuobjevení předávané moudrosti a k oživení hodnotných tradic a otevírat otázky po smyslu života a smrti, které jsou pro každého člověka úplně zásadní. A právě v těchto otázkách má křesťanská víra tolik co nabídnout!

Základním tématem slavnosti Všech svatých a následné Vzpomínky na všechny věrné zemřelé je úcta k těm, kdo nás předešli do věčnosti, a také vědomí, že jsme s nimi v Kristu stále spojeni. Proto nás křesťanská víra povzbuzuje k přímělné modlitbě za zemřelé, zatímco smíme vědět, že svatí u Boha jsou nám velkou oporou, spolu s Kristem se za nás s láskou přimlouvají před Boží tváří.

Podle knihy *Dýně útočí! Halloween a historie jeho slavení*

O dvou apoštolech, které si připomínáme 28. října, ví většina z nás jen to, že jsou hlasateli přicházející zimy: „Šimona a Judy, zima je všude.“ U nás byl jejich svátek překryt památkou vzniku Československé republiky, a tak se i v kostele na slavení jejich památky často nedostalo. Povězme si tedy, co o těchto dvou apoštolech vědí církevní dějiny.

Evangelia i tradice zachovala o nich celkem málo historicky doložených údajů. Ale i to mále je mnoho, když si představíme, jak oba opustili vše, co měli, ženu, děti, domov, jak přes všechny nejistoty, nejasnosti a pochybnosti (když nemohli pochopit, co Ježíš hlásal) mu přesto zůstali věrní až do smrti. Jak oni, neškolení vesničané, šli bez bázně hlásat Krista do dalekých zemí, do velkých měst.

Šimon měl na odlišení od jiného Šimona – Petra, přízvisko Horlivec – Zelota. Zeloté, to byla tajná skupina židovských partyzánů, která bojovala proti Římanům. Také ho nazývali Šimon Kananejský, protože pocházel z Kány Galilejské. Pozdější legendy ho proto ztotožnily s ženichem, na jehož svatbě Pán Ježíš pomohl z nouze, když jim došlo víno.

Působil nejprve mezi Židy v Jeruzalémě a v Palestině. Podle podání působil i v Persii.

Jeho druh na misijních cestách, Juda (k odliše-

ní od druhého Judy – Jidáše – zvaný Tadeáš), byl jeden z Ježíšových bratří – tj. příbuzných. Při loučení se ptal: „Pane, proč se chceš zjevit nám a ne světu?“ A Ježíš mu odpovídá, že Boží láska spojuje a sobecká láska rozděluje.

Zachoval se nám i Judův list, tzv. katolický, určený všem křesťanům, ve kterém kárá ty, kteří působí spory a hádky mezi křesťany. Nazývá je mraky bez vody, stromy bez ovoce. Takovými obrazy ukazuje na důsledky jednání oněch hádavců. Ale přesto uzavírá list projevem své lásky: „S těmi, kdo chybují, mějte smilování.“

Všeobecně se má za to, že oba apoštolové stvrdili své hlásání evangelia kolem roku 70 mučednickou smrtí kdesi v Persii. V Římě, v bazilice sv. Petra, jim postavili krásný náhrobek.

Znakem sv. Judy je kyj, kterým byl podle legendy ubit, znakem sv. Šimona je pila, kterou měl být rozřezán.

Kdo je to apoštol? Doslova přeloženo, je to vyslanec, vyslanec Boží, Boží služebník. Nehlásá své názory, hlásá hlas Boží.

Co hlásám svým životem já? Své nálady nebo Ježíšovu lásku, radost a pokoj?

L. Simajchl: *Cestou do Emauz*

KŘESŤANSTVÍ OD A DO Z

Dominikáni

Členové řádu bratří kazatelů (*Ordo Fratrum Praedicatorum, OP*), založeného sv. Dominikem Guzmánem (1221), aby pečovali o zlepšení duchovního života křesťanů kázáním a bojovali proti bludařství albigenských. Honorius III. r. 1216 uznal tento řád, který byl založen na řeholi sv. Augustina, a o rok později přiznal jeho členům titul „kazatelé“, který označoval jejich zvláštní poslání. Na toto po-

slání se dominikáni připravovali hlubokým studiem Božího slova a uskutečňovali je neúnavným kázáním ke službě všem, zvláště nejchudším. Pro svou vzdělanost velmi brzy získali uznávané katedry teologie na univerzitě v Paříži (kde vyučoval Albert Veliký a Tomáš Akvinský) a církevního práva na univerzitě v Bologni; přijali také řízení soudů inkvizice a od 14. století úřad teologického poradce papeže (učitel Posvátného Paláce). Je nepo-